

[Pürschel.]

vide til det Forbehold, som jeg paa mit Partis Vegne allerede tidligere har taget med Hensyn til denne Sag.

Formanden: Ordføreren har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Hartwig Frisch): Jeg nær ikke den overordentlige Interesse for det formelle, som det ærede Medlem Hr. Pürschel gør, det skal jeg ærligt vedstaa. Jeg vilde betragte det som fuldkommen Tidsspilde for dette Ting, hvis man over for en Dagsorden af et saadant Indhold — hvorom det ærede Medlem selv har erklæret, at det i Virkeligheden umuliggør Dagsordenen som saadan — af rent formelle Grunde, idet Det frie Folkeparti har overset, at dette er en Debat, som udelukkende er Tingets Debat, og hvor derfor en Minister ikke nødvendigvis skal være til Stede, skulde tvinge vort Hus's højtærede Formand til at afbryde Mødet, i Stedet for at man, som jeg har gjort, paa sit Partis Vegne ganske simpelt øjeblikkelig tager Ordet og tilkendegiver sine Meningsfællers Standpunkt over for denne Dagsorden. Jeg maa altsaa derfor blot sige, at jeg ser meget vel alle formelle Mangler, som hæfter ved denne Dagsorden, men jeg nærer ikke en saadan Kærlighed til Smaatterier og Formaliteter, at jeg finder det nødvendigt at spille Tingets Tid paa det.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Det er ikke ualmindeligt, at man støder paa denne Foragt for det formelle, og det forstaar jeg paa en vis Maade godt; men Respekten for det formelle rummer den Realitet, at det giver en fast Linie og ikke giver Plads for Vilkaarlighed, det sikrer alle en ligelig Behandling, og det er det, man nødigt maa overse. Man maa des nødigere overse det, jo mere Demokrat man er, thi dette at sikre den ligelige Behandling af Tingets Partier er en overmaade vigtig Ting for et demokratisk System, der har Respekt for sig selv; ellers ender vi i, at det, om man skal vælge den formelt korrekte Fremgangsmaade, til syvende og sidst kommer til at afhænge af, om Ordføreren for det største Regeringsparti finder, at der er mere eller mindre Fornuft i den Dagsorden, der stilles, og enhver vil se, at der kan man ikke ende.

A. M. Hansen: Hele det Defensorat, det ærede Medlem Hr. J. S. Foget har ført for det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen, hører — som jeg allerede ved Debatten den 6. i denne Maaned har udtalt — ikke hjemme her. Den 16. November 1934 gav Folketinget sit Samtykke til, at der i Henhold til Grundlovens § 56 rejstes Tiltale mod det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen. Til Trods for, at der er hengaaet 16 Maaneder, er denne Sag ikke ført til Ende. Mit Partis Mening er, at denne Sag bør have sin endelige Afgørelse for Domstolene. For øvrigt er det mig en Gaade, at der fra det ærede Medlem Hr. J. S. Foget udfoldes en saadan Iver for, at denne Sag ikke faar sin naturlige Afslutning ved Domstolene, naar det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsens Sag efter hans Mening staaar saa glimrende, som han har givet Udtryk for her i Dag.

Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale, at Tinget slutter sig til den foreliggende Indstilling. Hvad angaar den stillede Dagsorden, maa jeg paa mit Partis Vegne anbefale at stemme imod den.

Formanden: Ordføreren har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Hartwig Frisch): Det ærede Medlem Hr. Pürschel tager aabenbart fejl, naar han siger, at det udelukkende beror paa mit Skøn, om denne Dagsorden er mere eller mindre fornuftig, for det ærede Medlem skønnede jo lige saadan. Jeg forstaar godt, at det, som det ærede Medlem stadig bestemt vil gøre til en Hovedsag, er det rent formelle, at der er nu engang sket den Fejl, at man under en Debat, som er en Tingdebat, har stillet en Dagsorden til en Minister uden i Forvejen at have sikret sig, at vedkommende Minister er til Stede. Jeg siger deroverfor, at naar først en formel Fejl er begaaet, er der i den Forstand kommet Slinger i Valsen, og saa bliver det en naturlig Ting, at jeg, for at dette høje Ting ikke skal nødsages til at udsætte sine Forhandlinger, straks paa mit Partis Vegne angiver, hvorledes jeg og mine Partifæller vil se paa denne Sag. Det forekommer mig, at heri er der intet som helst, som det ærede Medlem Hr. Pürschel har Anledning til at rejse Modstand imod. Den højtærede Formand tog jo straks det Standpunkt, at Dagsordenen herefter gik ind i Debatten, og dermed synes jeg, at Sagen kunde have været afgjort, hvis ikke det ærede Medlem havde